

**ЦІННІСНА МОДЕЛЬ КУЛЬТУРНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ УКРАЇНИ
У КОНТЕКСТІ ТАНЦЮВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ХОРУ ІМ. Г. ВЕРЬОВКИ**

Микита БОЛОГОВ – здобувач освітньо-наукового ступеня кафедри культурології та музеєзнавства,
Харківська державна академія культури, м. Харків
<https://orcid.org/0009-0007-0103-1377>
<https://doi.org/10.35619/ucpmk.52.1195>
nikitaball00@gmail.com

Цитування:

Бологов М. Ціннісна модель культурних трансформацій України у контексті танцювальної діяльності хору ім. Г.Верьовки. *Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку*. 2026. № 52. С. 571-576. <https://doi.org/10.35619/ucpmk.52.1195>

Досліджується ціннісна модель культурних трансформацій України доби Незалежності на прикладі танцювальної діяльності хору ім. Г. Верьовки. Проаналізовано вплив історичних, політичних і глобалізаційних чинників на зміну аксіологічної складової. Виявлено особливості трансляції та переосмислення традиційних смислів у сценічних практиках в українському культурному просторі, а також окреслено їхнє значення у формуванні національної ідентичності.

Ключові слова: культурні трансформації, ціннісна модель, цінності, хор ім. Г. Верьовки, танцювальна діяльність.

Постановка проблеми. Українська культура періоду державної незалежності зазнала радикальних змін. Ці трансформації відбулись унаслідок низки історично значущих подій. Серед них, насамперед, необхідно визначити розпад СРСР та проголошення Україною державної незалежності, а також Помаранчеву революцію, Революцію Гідності, російсько-українську війну, Covid (2019 р.), повномасштабне російське вторгнення. Кожен із вищезазначених історичних епізодів зумовив трансформацію української культури, щоразу видозмінюючи її культурний вектор. Окремо варто виділити збільшення впливу глобалізаційних процесів на усі культурні механізми та сфери. На нашу думку, зі становленням України як незалежної держави з'являється необхідність у створенні цілого комплексу механізмів, які сприятимуть формуванню національної ідентичності та вдосконаленню відповідних якостей задля утвердження громадянського суспільства, створенню актуальних ціннісних орієнтирів, консолідації нації та загалом розвитку сучасної української культури.

Із метою реалізації завдання фундаментальні зміни в українській культурі потребують ґрунтовного вивчення та осмислення в різних контекстах. Ціннісна складова як один із ключових елементів трансформацій також зазнає суттєвих видозмін. Маючи безпосередній вплив на людський світогляд, поведінку, ідеали, аналіз аксіологічних процесів в українській культурі вбачається цілком доцільним. Об'єктом дослідження обрана діяльність хору ім. Г. Верьовки, зокрема її танцювальний аспект, оскільки означений колектив є активним учасником і транслятором культуротворчого процесу, творчість якого співвідноситься з культурною політикою України завдяки державно визнаному статусу національної мистецької структури. Внаслідок цього хор ім. Г. Верьовки здатен відображати культурні зміни у контексті ціннісної моделі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. На початку ХХІ століття в українському науковому просторі посилюється інтерес до вивчення культурних трансформацій України. Означена тематика має міждисциплінарний характер, а тому перебуває в полі дослідження культурологів, мистецтвознавців, соціологів, філософів. У ранній період століття роботи українських науковців у межах окресленої тематики, зазвичай, зосереджувалися на вивченні факторів, механізмів та специфіки культурних трансформацій у посттоталітарну добу. Більшість дослідників на цьому етапі осмислювали зміни в культурі у фокусі глобалізації. Так Н. Девочкина робить спробу охарактеризувати проблеми соціокультурних змін в українському суспільстві [9; 113]. Ґрунтовний аналіз соціокультурних процесів у контексті глобалізації зроблено у статті «Соціокультурна динаміка в процесі глобальних трансформацій» [6; 152]. У праці також проведено ретельне опрацювання значної кількості джерельної бази стосовно соціокультурної динаміки і соціокультурних трансформацій. О. Копієвська досліджує трансформаційні процеси у контексті культурних практик [10]. Окрім цього, дослідниця аналізує моделі культурних змін. Дисертаційне дослідження Є. Борінштейна сфокусоване на вивченні особливостей соціокультурних трансформацій в українському суспільстві у період сучасності [4].

Окремий інтерес у науковців простежується до аналізу аксіологічних змін. Одним із ключових

чинників посилення дослідницької уваги до окресленого дискурсу є низка історичних подій, які відбулись за новітній період України та спричинили радикальні зміни в культурі. А. Бігуняк і Н. Родінова приділяють увагу аксіологічним змінам у контексті вивчення історичних явищ, що відіграли важливу роль у формуванні нової аксіологічної парадигми [1; 73], [12]. П. Вербицька з'ясовує значення культурної пам'яті як явища, що базується на системі цінностей у період демократичних трансформацій [5; 15]. О. Руденко досліджує вплив мультикультуралізму на трансформацію цінностей у глобалізованому суспільстві [13]. О. Свищ розглядає зміну аксіологічних орієнтирів у контексті поточної соціокультурної ситуації у світі [14; 176]. Трансформація ціннісних орієнтацій українського суспільства на початку XXI століття аналізується у праці О. Бондаренка [2; 99]. Автор визначає аксіологічні зміни як багатовимірний динамічний процес, що здійснюється під впливом внутрішніх і зовнішніх викликів.

Отже, питання культурних трансформацій в українському науковому гуманітарному просторі актуальне. Значна частка досліджень у межах тематики зосереджена на вивченні аксіологічного аспекту. Науковці аналізують ціннісні трансформації через різні предмети дослідження, однак, у контексті художньої складової, зокрема народної творчості, питання залишається малодослідженим.

Мета статті – на основі аналізу ціннісної моделі культурних трансформацій України осмислити відображення аксіологічних змін на прикладі танцювальної діяльності хору ім. Г. Верьовки.

Виклад основного матеріалу. Цінності є невід'ємним елементом у житті та у будь-якій діяльності. У процесі осмислення світу людина надає ваги і значення певним речам, визначаючи їх суттєвість чи не суттєвість. Цінність не отожднюється з річчю, а є ставленням до неї чи до явища, об'єкта тощо [10; 106]. Статусу найбільш значущих речей для людини, зазвичай, набувають ті об'єкти, що співвідносяться з її духовними, матеріальними та соціальними потребами.

Як зазначає О. Свищ, для поточної соціокультурної ситуації у світі характерна зміна аксіологічних орієнтирів. Процес аксіологічних трансформацій є нелінійним та супроводжується дискусією щодо дихотомії традиційних та сучасних цінностей [14; 176]. Окрім цього, посилення глобалізаційних процесів внаслідок універсалізації культури призводить до видозмін ціннісних орієнтирів у сучасному світовому культурному полі. Таким чином, глобалізація сприяє створенню єдиного аксіологічного простору, однак існує ризик втрати унікальності локальних культур.

Після здобуття держаної незалежності Україна переживає період глибинних ціннісних трансформацій. Як зауважує О. Копієвська, цьому сприяла необхідність створення нової системи цінностей суспільного й особистісного життя [10; 107]. Внаслідок історично важливих подій, які відбулись за останні десятиліття, в українському суспільстві з'являється потреба у переосмисленні особистісних та суспільних цінностей. Серед низки історичних обставин, насамперед, необхідно виділити розпад СРСР, проголошення Україною державної незалежності, Помаранчеву Революцію, Революцію Гідності, російсько-українську війну, COVID-19, повномасштабне вторгнення. А. Бігуняк серед інших подій також виокремлює отримання безвізового режиму до країн Шенгенської зони (2017 р.), надання автокефалії Київській метрополії (2019 р.), закріплення у Конституції України стратегічного курсу на членство до Європейського Союзу та НАТО (2019 р.) [1; 75].

Циклічний алгоритм А. Бігуняка щодо механізму видозмін цінностей у культурі співставний з культурними процесами в Україні. Згідно цього, після розпаду СРСР та проголошенням Україною нового курсу виникають передумови для аксіологічних зрушень, тобто з'являються лакуни у ціннісному полі. Внаслідок прогалин відбувається процес вибору та утвердження нової ціннісної парадигми, яка співвідноситься зі світоглядними позиціями особистості чи суспільства [1; 75]. Орієнтуючись на пережитий український досвід останніх десятиліть, можна зробити висновок, що кожен вищезазначений історичний момент трансформує ціннісні орієнтири, тим самим створюючи нову аксіологічну парадигму. Як було зазначено, в українському суспільстві протягом новітньої доби існує потреба в утвердженні нових ціннісних орієнтирів. Культурні практики є одним із ключових інструментів у формуванні та утвердженні цих цінностей.

Художня діяльність Національного заслуженого академічного українського народного хору ім. Г. Верьовки (далі хор ім. Г. Верьовки), зокрема його танцювальна складова, розглядається як форма культурної практики, що забезпечує трансляцію та актуалізацію цінностей у сучасному українському культурному просторі. На думку Ж. Денисюк, практики художньої культури відіграють роль механізмів адаптації, які допомагають суспільству осмислювати пережитий досвід, а також утверджувати нові ціннісні орієнтири та національну ідентичність [8; 311].

На нашу думку, сучасні культурні практики певним чином залежать від спрямованості державної управлінської діяльності. О. Копієвська, досліджуючи взаємозв'язок політичної та культурної сфер, робить висновок, що так чи інакше політичний аспект має безпосередні або опосередковані впливи на розвиток культури [10; 93]. О. Кравченко вважає, що трансформація політичних практик дозволяє змінювати культурно-політичні орієнтири та національний культурний

простір [11; 25]. Таким чином, культурні практики, зокрема художні, обумовлюються спрямуванням політичної сфери, що проявляється у культурній політиці держави.

Хор ім. Г. Верьовки, маючи офіційний державний статус «національного» колективу, своєю художньою діяльністю відображає ті змісти, наративи, цінності, співставні з культурною політикою України. Сценічні практики колективу, що відбуваються у формі концертних заходів, насичені культурними змістами. Враховуючи художню спрямованість хору ім. Г. Верьовки, змісти транслуються завдяки репрезентації традиційної народної творчості. Однак, трансляція традиції відбувається внаслідок інтерпретації, особливістю якої поєднання народної основи зі сценічністю, академізмом та іншими виражальними засобами, спрямованими на підсилення емоційно-емпатичного стану глядачів. Як зауважують П. Гілен і Т. Ляйстер, на емоційному рівні завдяки мистецьким процесам в особистості чи спільноті існує можливість здобути альтернативний досвід, осмислити його і перетворити на певний позитив [7; 102]. Отже, хор ім. Г. Верьовки є тією культурною інституцією, яка сприяє отриманню суспільного альтернативного досвіду. Однак, завдяки художній специфіці колектив у першу чергу здатен формувати традиційні ціннісні орієнтації.

Цінності, які популяризує хор ім. Г. Верьовки завдяки культурним практикам, насамперед, пов'язані з українською національною ідентичністю, її формуванням. Серед центральних художніх образів у композиціях колективу часто зустрічається образ «козака». Він є узагальненим образом українського чоловіка з набором певних характеристик. Унаслідок застосування хореографічно-пластичної мови «козак» постає як репрезентація традиційної моделі української маскулітності. Це яскраво виражено у хореографічних постановках хору ім. Г. Верьовки «Запорожці», «Гопак», «На гулянци», «Козачок із бубнами», «Про що верба плаче» тощо. За подібним принципом транслуються й образ української жінки. Однак, зазвичай, цей образ звужується до висвітлення молодої дівчини, часто оминаючи дорослу жінку – хранительку традицій, уособлення мудрості, духовності. Образ української жінки розкривається у танцювальних композиціях «Про що верба плаче», «Веснянка», «Кривий танець» тощо. Протягом усієї діяльності колективу (від 1943 р.) означені художні образи зазнають невеликих видозмін у контексті їх внутрішньої складової. Однак, їх суспільне сприйняття трансформується радикально.

У радянський період сценічні практики народних українських колективів, зокрема й хору ім. Г. Верьовки, залежали від чинної політичної спрямованості та співвідносились з нею ідеологічно. Тогочасні цінності переважали над індивідуальністю та базувались на колективізмі, ідеологічній єдності, працелюбності, відданості державі та партії, стабільності та рівності. Тож, колективи на кшталт хору ім. Г. Верьовки популяризували радянські цінності, створюючи дещо ідеалізовану реальність. Серед тогочасних сценічних сюжетів розповсюдженими були урожайна і колгоспна тематики, Друга Світова війна, а також прославлення політичних, військових, громадських особистостей. До трансляції зазначених тематик, зазвичай, була залучена хорова частина колективу. Танцювальна група, як правило, обмежувалась виконанням різноманітних народно-сценічних українських танців з нейтральними та узагальненими сюжетами. Проте, у концертних програмах радянського періоду зустрічаються окремі хореографічні чи вокально-хореографічні композиції окреслених спрямувань. Серед таких можна виділити постановку «Урожайна-хороводна». Іншою особливістю зазначеної доби є практика маршів у хореографічних композиціях, які використовувались у фінальній частині «Гопака». Отже, в радянську добу культурні практики хору ім. Г. Верьовки відображали тогочасну реальність та співвідносились із ціннісними орієнтирами періоду, але водночас відбувалась трансляція української національної ідентичності.

Після подій розпаду СРСР та здобуттям Україною державної незалежності поступово починає формуватися нова аксіологічна парадигма. За словами А. Бігуняка, у цей час в українському суспільстві відбуваються складні процеси деколонізації, переосмислення історичної пам'яті та української мови, формування національної ідентичності, утвердження нових ціннісних орієнтирів [1; 75]. Якщо у перші десятиліття новітньої доби зазначені процеси проходили дещо нерівномірно та повільно, то після подій Революції Гідності та початку російсько-української війни Україна переживає нову хвилю трансформацій цінностей. Актуалізується потреба поєднання минулого і сучасного. Як зазначає Є. Борінштейн, українська культурна політика орієнтувалась на відродження та оновлення національної культури, однак з акцентом саме на відродження та повернення спадщини [3; 16].

Хор ім. Г. Верьовки у нинішніх умовах позбувається радянських рецензентів. Культурні змісти, що транслуються колективом, у суспільстві, набувають нових значень. В українському просторі посилюється значущість питання стосовно національної ідентичності. Як зазначає Н. Родінова, «особливого значення набули традиційні культурні маркери – народні пісні, фольклорні мотиви, вишиваний одяг, які стали елементами актуалізованої національної ідентичності» [12; 12]. А отже, народний і традиційний аспекти, присутні в культурних практиках колективу, набувають особливої цінності. Збільшується увага до танцювальних художніх образів хору, їх особливостей у зв'язку зі співвіднесенням сучасних українців з попередніми поколіннями, носіями народних традицій.

Переосмислення знає й мистецька спадщина хору ім. Г. Верьовки. Завдяки актуалізації української історичної пам'яті у колективі з'являється повстанська та стрілецька тематики, що репрезентуються хоромовою частиною колективу. Внаслідок посилення ціннісного значення класичний танцювальний репертуар хору не лише не втрачає значущості, але й набуває нових змістів. З'являються нові хореографічні постановки, що створюються в умовах реальності сьогодення. Серед української тематики необхідно виділити гуцульський чоловічий танець «Аркан», жіночий «Кривий танець». Особлива увага приділена регіональному українському танцю, що позначено у постановках «Карпати», «Велика сюїта». Варто відмітити, що центральні та західні регіони широко представлені у репертуарі хору ім. Г. Верьовки, однак південні та східні частини є менш популярними й трансльованими.

Ще одним чинником ціннісних трансформацій в українському сучасному середовищі є зростання глобалізаційних процесів, а також проголошення Україною стратегічного курсу в Європейський Союз. Внаслідок цього зростає значущість мультикультуралізму для розвитку толерантності, а також з'являється потреба в адаптації до нових культурних впливів зі збереженням традиційних цінностей [13; 11]. У цьому контексті культурні практики хору ім. Г. Верьовки відіграють важливе значення, оскільки колектив є представником української культури на міжнародній та внутрішній аренах, де сприяє налагодженню міжкультурного діалогу.

У 2014 році хор ім. Г. Верьовки створив концертну програму «Пісні і танці народів світу», яку можна вважати мультикультурною. Вона складається з репрезентації культурних особливостей різних національностей. Для українського глядача програма виконує як просвітницьку функцію, так і сприяє розвитку толерантності до культури Іншого. Трансляція концертної програми у міжнародному просторі сприяє утвердженню поваги та відкритості до культури певного народу.

Значущим фактором сучасності у культурологічних трансформаціях, зокрема в її ціннісній моделі, є бурхливий розвиток Інтернету та цифрових мереж. Як стверджує О. Копієвська, «електронні засоби кардинально змінюють поле мас-медіа та здійснюють визначальний вплив на традиційні засоби комунікації», де завдяки множинності форм збільшується інформаційний потік та людська мобільність [10; 86-87]. Правила поширення мистецької діяльності також зазнають змін. Хор ім. Г. Верьовки адаптується до нових реалій шляхом трансляції власної діяльності у цифровому середовищі. З одного боку, створюється можливість виходу в глобальний простір із метою охоплення більшої аудиторії, проте внаслідок множинності форм та прискорення інформаційних темпів з'являються труднощі у приверненні уваги. Тому динамічний розвиток цифрових технологій є цінним аспектом для колективу, але виникають нові виклики, пов'язані з перенасиченням інформації та проблемою зацікавлення.

Висновки. У ході дослідження встановлено, що культурні трансформації України новітньої доби становлять складний нелінійний процес, що супроводжується взаємодією політичних, історичних і глобалізаційних чинників, а також характеризується радикальними змінами ціннісної моделі. Зазначено, що хор ім. Г. Верьовки, зокрема його танцювальна діяльність функціонує як механізм трансляції культурних цінностей, у межах якого поєднується традиційна основа зі сценічними особливостями. Також виявлено, що цей процес не є нейтральним, оскільки репрезентація традиції здійснюється внаслідок вибіркової інтерпретації, що виражається у певному узагальненні та спрощенні культурних смислів.

З'ясовано, що у радянський період діяльність колективу була значною мірою детермінована ідеологічними настановами, що зумовлювало трансляцію відповідних ціннісних орієнтирів. Натомість у новітню добу відбувається переосмислення художніх образів, унаслідок чого вони набувають нових значень у контексті утвердження національної ідентичності та історичної пам'яті. Встановлено, що сучасна діяльність хору ім. Г. Верьовки відображає тенденції до поєднання традиційного та модерного, зокрема через звернення до цифрового простору, розширення тематичної складової та впровадження нових хореографічних форм. Водночас зафіксовано нерівномірність репрезентації у контексті регіонального аспекту, що потребує подальшого осмислення. В умовах глобалізації та цифровізації діяльність колективу набуває багатофункціонального характеру, поєднуючи комунікативну, репрезентативну та ціннісну функції, водночас зазнаючи певних обмежень. Окрім цього, залежність від культурної політики держави сприяє консолідації нації та утвердженню національної ідентичності, однак дещо може обмежувати різноманітність інтерпретацій.

Перспективи подальших досліджень вбачаємо у дослідженні впливу цифрового середовища на зміну форм репрезентації та ціннісних орієнтирів у контексті діяльності професійних народних колективів.

Список використаної літератури

1. Бігуняк А. Аксиологічні зміни в культурі як передумова і наслідок цивілізаційного вибору сучасного українського суспільства. *Наук. зап. Нац. ун-ту «Острозька академія»*. 2025. № 29. С. 73–77. URL: <https://journals.oa.edu.ua/Philosophy/article/view/4467>.
2. Бондаренко О. Трансформація ціннісних орієнтацій українського суспільства в контексті соціокультурних змін початку XXI століття. *Вісник Нац. акад. керівних кадрів культури і мистецтв*. 2025. № 2. С. 99–106. URL: <https://doi.org/10.32461/2226-3209.2.2025.338911>.
3. Борінштейн Є. Вплив культурної політики на соціокультурні зміни в українському суспільстві. *Перспективи*. 2011. № 2 (48). С. 13–19. URL: <http://dspace.pdpu.edu.ua/handle/123456789/8789>.
4. Борінштейн Є. Особливості соціокультурної трансформації сучасного українського суспільства : дисертація. Одеса, 2010. 460 с. URL: <http://dspace.pdpu.edu.ua/handle/123456789/314>.
5. Вербицька П. Культурна пам'ять як чинник конструювання ідентичності в умовах трансформації українського суспільства. *Historical and cultural studies*. 2018. Vol. 5, Num. 1. С. 15–22. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/hcs_2018_5_1_5.
6. Веремієнко Т. Соціокультурна динаміка в процесі глобальних трансформацій. *Міжнародна економічна політика*. 2008. № 1-2. С. 152–166. URL: <https://journals.urau.ua/jiep/article/view/27501>.
7. Гілен П., Ляйстер Т. Культура в підмурках громадянського суспільства / пер. з англ. Я. Стріха. Харків : ist publishing, 2023. 120 с.
8. Денисюк Ж. Українська культурна ідентичність як основа національної стійкості та культурної політики. *Культурологічний альм.* 2025. № 1. С. 309–315. URL: <https://doi.org/10.31392/cult.alm.2025.1.35>.
9. Девочкіна Н. Соціокультурні зміни у суспільстві, що трансформується. *Україна – Світ: від культурної своєрідності до спорідненості культур* : матеріали наук.-практ. конф., ч. 1, 25–26 трав. 2006 р. Київ, 2006. С. 113–115.
10. Копієвська О. Трансформаційні процеси в культурних практиках України: глобальний, глокальний контекст та локальні особливості (кінець XX –початок XXI ст.) : дис...д-ра культурології. Київ, 2018. 487 с. URL: <http://elib.nakkkim.edu.ua/handle/123456789/2249>.
11. Кравченко О. Культурна політика України : культурологічні аспекти концептуалізації та репрезентації : автореф. дис. ... д-ра культурології : 26.00.04. Харків, 2012. 33 с.
12. Родінова Н. Трансформація української культурної ідентичності в контексті Революції Гідності. *Вісник гуманітарних наук*. 2025. № 11. URL: <https://doi.org/10.5281/zenodo.17232625>
13. Руденко О. Вплив мультикультуралізму на трансформацію цінностей у контексті глобального суспільства. *Вісник гуманітарних наук*. 2024. № 2. URL: <https://doi.org/10.5281/zenodo.14566101>
14. Свищ О. Цінності в сучасному соціокультурному просторі. *Applied and fundamental scientific research: abstracts of the XIX International Science Conference*, April 08–09, 2021. Brussels, Belgium, 2021. P. 176–178.

References

1. Bihuniak A. Aksiolohichni zminy v kulturi yak peredumova i naslidok tsyvilizatsiinoho vyboru suchasnoho ukrainskoho suspilstva. *Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu «Ostrozka akademiia»*. 2025. № 29. S. 73–77. URL: <https://journals.oa.edu.ua/Philosophy/article/view/4467>.
2. Bondarenko O. Transformatsiia tsinnisnykh oriientatsii ukrainskoho suspilstva v konteksti sotsiokulturnykh zmin pochatku XXI stolittia. *Visnyk Natsionalnoi akademii kerivnykh kadriv kultury i mystetstv*. 2025. № 2. S. 99–106. URL: <https://doi.org/10.32461/2226-3209.2.2025.338911>.
3. Borinshtein Ye. Osoblyvosti sotsiokulturnoi transformatsii suchasnoho ukrainskoho suspilstva : dysertatsiia. Odesa, 2010. 460 s. URL: <http://dspace.pdpu.edu.ua/handle/123456789/314>.
4. Borinshtein Ye. Vplyv kulturnoi polityky na sotsiokulturni zminy v ukrainskomu suspilstvi. *Perspektyvy*. 2011. № 2 (48). S. 13–19. URL: <http://dspace.pdpu.edu.ua/handle/123456789/8789> (data zvernennia: 13.04.2026).
5. Denysiuk Zh. Ukrainska kulturna identychnist yak osnova natsionalnoi stiikosti ta kulturnoi polityky. *Kulturolohichniy almanakh*. 2025. № 1. S. 309–315. URL: <https://doi.org/10.31392/cult.alm.2025.1.35>
6. Dievochkina N. Sotsiokulturni zminy u suspilstvi, shcho transformuietsia. *Ukraina - Svit: vid kulturnoi svoieridnosti do sporidnenosti kultur* : materialy nauko-vo-prakt. konf., ch. 1, 25–26 trav. 2006 r. Kyiv, 2006. S. 113–115.
7. Gilen P., Liaister T. Kultura v pidmurkakh hromadianskoho suspilstva / per. z anhl. Ya. Strikha. Kharkiv : ist publishing, 2023. 120 s.
8. Kopievska O. Transformatsiini protsesy v kulturnykh praktykakh ukrainy: hlobalnyi, hlokalnyi kontekst ta lokalni osoblyvosti (kinets KhKh –pochatok KhKhI st.) : dysertatsiia. Kyiv, 2018. 487 s. URL: <http://elib.nakkkim.edu.ua/handle/123456789/2249>.
9. Kravchenko O. Kulturna polityka Ukrainy : kulturolohichni aspekty kontseptualizatsii ta reprezentatsii : avtoref. dys. ... d-ra kulturolohii : 26.00.04. Kharkiv, 2012. 33 s.
10. Rodinova N. Transformatsiia ukrainskoi kulturnoi identychnosti v konteksti Revoliutsii Hidnosti. *Visnyk humanitarnykh nauk*. 2025. № 11. URL: <https://doi.org/10.5281/zenodo.17232625>
11. Rudenko O. Vplyv multykulturalizmu na transformatsiui tsinnosti u konteksti hlobalnoho suspilstva. *Visnyk humanitarnykh nauk*. 2024. № 2. URL: <https://doi.org/10.5281/zenodo.14566101> (data zvernennia: 13.04.2026).
12. Svyshch O. Tsinnosti v suchasnomu sotsiokulturnomu prostori. *Applied and fundamental scientific research:*

abstracts of the XIX International Science Conference, April 08–09, 2021. Brussels, Belgium, 2021. P. 176–178.

13. Verbytska P. Kulturna pamiat yak chynnyk konstruiuvannia identychnosti v umovakh transformatsii ukrainskoho suspilstva. *Historical and cultural studies*. 2018. Vol. 5, Num. 1. S. 15–22. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/hcs_2018_5_1_5

14. Veremiienko T. Sotsiokulturna dynamika v protsesi hloablnykh transformatsiii. *Mizhnarodna ekonomichna polityka*. 2008. № 1-2. S. 152–166. URL: <https://journals.uran.ua/jieep/article/view/27501>

UDC 784.087.684:793.31]:316.733:124.5-044.922](477) «1991/...» (045)

**THE VALUE-BASED MODEL OF CULTURAL TRANSFORMATIONS IN UKRAINE : THE DANCE
ACTIVITY OF THE VERYOVKA CHOIR**

Mykyta BOLOHOV – postgraduate student at Kharkiv State Academy of Culture,
Department of Cultural Studies and Museum Studies, Kharkiv

The purpose of the article is to analyze the value-based model of cultural transformations in Ukraine and to examine the specific features of the representation of axiological changes in the dance activity of the Veryovka Choir.

Research methodology. The study employs a comprehensive approach, including the cultural method, the method of historical-system analysis, the comparative method, and the method of generalization, which made it possible to consider cultural transformations in their axiological dimension and to identify the specifics of their artistic representation.

Results. The study identifies the key features of value transformations in Ukrainian culture during the period of Independence under the influence of historical, political, and globalization factors. It is established that the dance activity of the Veryovka Choir serves as an important mechanism for the transmission and reinterpretation of traditional cultural meanings. The transformation of the functions and meanings of artistic images across different historical periods is traced, and the role of the ensemble in the formation of national identity and intercultural communication is outlined.

Novelty. The novelty of the study lies in the application of a value-based approach to the analysis of cultural transformations in Ukraine through the prism of the dance activity of the Veryovka Choir. For the first time, a comprehensive interpretation of the choreographic practices of the ensemble as a form of representing axiological changes in the contemporary cultural space is proposed. *Practical significance.* The results of the study may be used in further research in cultural studies and art studies related to cultural transformations, national identity, and artistic practices. The materials of the article contribute to a deeper understanding of the role of choreographic art in the formation of value orientations in contemporary Ukrainian society.

Key words: cultural transformations, value-based model, values, Veryovka Choir, dance practices.

Стаття отримана 8.11.2025
Стаття прийнята 10.12.2025
Стаття опублікована 28.05.2026